

nastopa in predstavlja primere dobre prakse slovenskih šolskih knjižnic na številnih domačin in tujih posvetih in konferencah. V času od marca 2017 do avgusta 2018 je izvedla 15 petdnevni usposabljanj šolskih knjižničarjev za sistem Cobiss, ki se jih je udeležilo več kot 500 udeležencev. S svojim odličnim strokovnim znanjem pripomore k boljši kakovosti opravljenih nalog tako v Območni enoti Maribor kot na ravni celega Zavoda.

Romana Fekonja vedno z veseljem pomaga sodelavcem z lektoriranjem dopisov, strokovnih mnenj, člankov in različnih delovnih gradiv.

Ljubiteljsko se ukvarja z moderatorskim vodenjem kulturnih prireditev in s svojimi tovrstnimi izkušnjami vedno obogati tudi različna Zavodova srečanja, kot so Zavodov dan, podelitev priznanj Blaža Kumerdeja, vodila je tudi prireditev ob 60-letnici Zavoda za šolstvo.

Romana Fekonja za odlično in v javnosti priznано strokovno delo prejme priznanje Zavoda Republike Slovenije za šolstvo za leto 2019.

(obrazložitev pridobljena: <https://www.zrss.si/o-nas/nagrade-in-priznanja/zavodova-priznanja>) ●

Simona Fridl, OŠ Franja Malgaja

Šolsko knjižničarstvo – priložnost mednarodnega povezovanja stroke

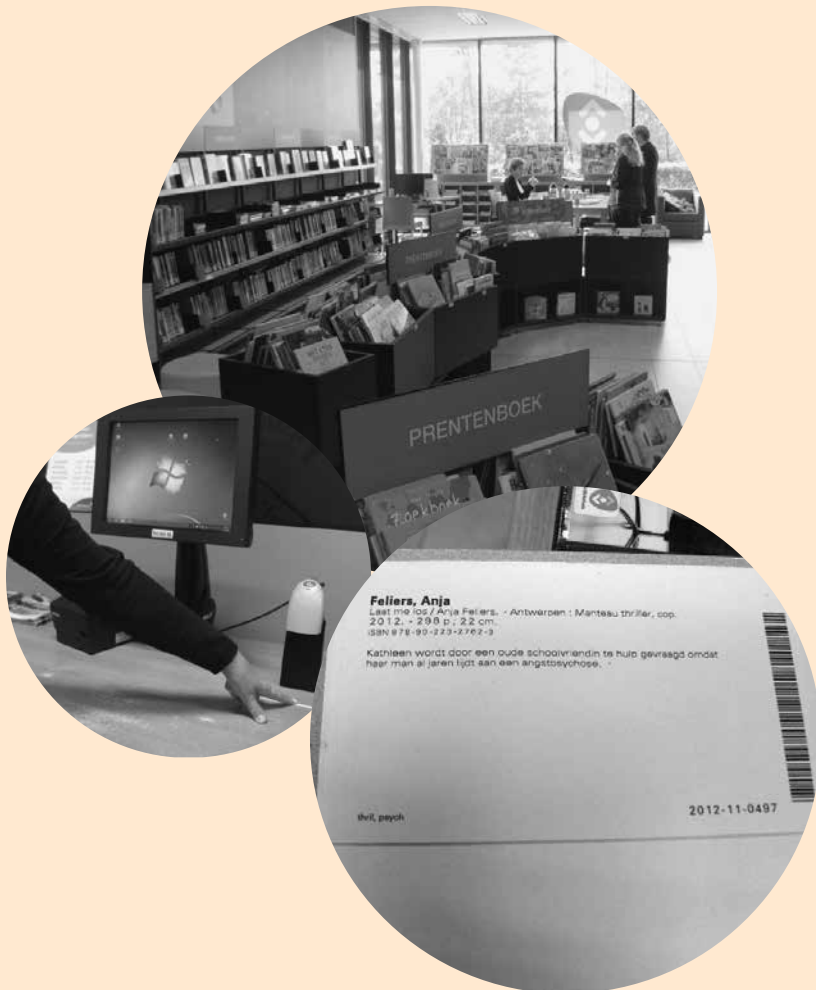
V projektu Erasmus+ K1 Drugačnost nas bogati – živeti inkluzijo sem imela kot šolska knjižničarka možnost sodelovati z obiskom na nizozemskih šolah. Projekt je bil izbran, ker smo ena redkih šol, ki ob rednem programu na šoli sočasno izvajamo še dva oddelka s prilagojenim programom – nižjim izobrazbenim standardom. V šolsko knjižnico se učenci vključujejo redno, tam formalno in neformalno izvajam ogromno aktivnosti. V želji, da učenci inkluzijo resnično živijo, v želji izvedeti, kako se s programom soočajo po Evropi, sem imela možnost obiskati šole na Nizozemskem – v mestecu Hurdegaryp.

Po prihodu v Amsterdam je sledila triurna kombinacija javnih prevozov, ki so urejeni brezhibno. Priložnost tedenskega bivanja na nizozemskem podežlju je prinesla ogromno novih spoznanj in neprecenljivih izkušenj. Šolske knjižnice na nizozemskih šolah so ali pa ne. Odločitev ravnatelja.

Šola, ki sem jo obiskovala, je imela lepo knjižnico, ki je bila v popoldanskem času v funkciji lokalne knjižnice. Dopoldne vzdušje v knjižnici poteka tako, da učenci in učitelji prosto prihajajo, si sami na izposojevalnem avtomatu izposojajo in vračajo gradivo. V knjižnico prihajajo tudi učenci »entuziasti« – pri nas knjižničarski krožek – ki vrnjene knjige urejajo in razporejajo na police.

Z varčevalnimi ukrepi se je Nizozemska soočala tudi v šolstvu. Posledic se zdajšnja vlada zaveda in dodatna sredstva namenja za razvoj bralne pismenosti mladih. Dodatna sredstva imajo na voljo lokalne knjižnice, ki izberejo zaposlene, ki so usmerjeni v naloge šolskega knjižničarja. V praksi je med obiskom izgledalo tako, da je knjižničarka skozi promocijo tedna otroške knjige v razredih izvajala ure, spoznali so ilustratorko ...

Knjižnice še nimajo enotne vzajemne baze gradiv, njihov cilj je dobiti »našemu« COBISS-u podoben sistem.

Knjižni regal je del vsakega razreda, tudi učenci s posebnimi potrebami, ki knjige morda samostojno nikoli ne bodo prebrali, jo spoštljivo opazujejo in listajo. V vseh videnih nizozemskih hišah (brez zaves, velika okna omogočajo, da z ulice vidiš intimo družin) je prostor za veliko domačo knjižno steno. V običajnih lokalih ali restavracijah so priložnostne knjižnice in v majhnih mestih dobro obiskane knjigarne. Duh branja je nedvomno vzgojen v družinskih domovih.

Knjižnica na šolah povezuje zasebno protestantsko šolo in javno šolo. Dejavnosti promocije branja sem lahko spremljala na obeh šolah. Ilustratorica Linda de Haan je predstavljala slikanico *Kralj in kralj* ter nam podarila izvod v nizozemščini. Izjemen doprinos k uram KIZ, kjer sem lahko na podlagi ilustracij

predstavila zgodbo, jezik in njihovo odprtost. Učenci so po enotedenski »zaprti« knjižnici z zanimanjem prisluhnili mojim spoznanjem, duh nizozemske solidarnosti, svobode in sprejemanja drugačnosti smo lahko zaokrožili ob zgodbi, kjer se princ po neuspešnem iskanju svoje zaročenke srečno zaljubi v princa – seveda sledi kraljeva poroka dveh kraljev. Samo predstavljate si lahko, kakšne možnosti odpiranja tabu tem nudi slikanica.

Učenci in učitelji na gostujočih šolah so bili prvič del Erasmus K1 projekta. Vsi so me sprejeli z velikim zanimanjem, šole so ponudile pristen vpogled in druženje z nadarjenimi učenci, učenci s posebnimi potrebami, v njihovo vsakdanje soočanje s poukom. Generalno lahko rečem, da učitelji učencem dopuščajo več odločanja, samostojnosti, jim zaupajo. Učenci brez čakanja na dovoljenje odhajajo iz učilnic, medsebojno nudijo ali sprejemajo pomoč sošolcev, še posebno so privlačni odmor, kjer ne glede na vremensko situacijo vsi odidejo na zrak.

Zadnji dan sem izkoristila še za glavno mesto Amsterdam. Javna knjižnica v osmih nadstropjih, vsak dan odprta do 22.00 ure. Občutek umirjenosti, čas v njej obstane in hkrati neverjetno hitro mine, sapo zajameš v pritličju, ki je v celoti namenjen oddelku za

otroke. Na voljo so postelje, ležalniki, sodobna tehnologija, oder za intimnejše prireditve.

V Amsterdamu je za ljubitelje zgodovine in knjig nujen tudi postanek v hiši Anne Frank. Nakup vstopnice je del vnaprejšnje organizacije, saj je obisk izjemen. Dobro organiziran ogled, spominske sobe in vodenje pretresejo slehernega obiskovalca in v urah KIZ, ki so sledile v Sloveniji, je prej že pozabljeni *Dnevnik Anne Frank* zdaj kar izginil s knjižnih polic.

Mednarodni projekti Erasmus+ so za vidik razvoja šolske knjižnice izjemna priložnost. Vsi na šoli občutijo, ko knjižnica ostane zaradi odsotnosti knjižničarja zaprta. Hkrati vse zanima, zakaj, ob vrnitvi pa lahko vsa spoznanja in priložnosti krasno vnesesh v KIZ ali izobraževanje sodelavcev. Spoznaš, da je v Sloveniji razvoj stroke zagotovo ob boku najrazvitejših držav, hkrati pa vsako stvar, v kateri vidiš korist za motivacijo ali priložnost, izkoristiš in tudi aktivno uporabiš. ●

Tina Pajnik

Prva konferenca »Učitelj učitelju učitelj«

Na Pedagoški fakulteti v Ljubljani je od 3. do 5. oktobra 2019 potekala 1. konferenca Učitelj učitelju učitelj. Namen konference je bil izmenjati ideje in spregovoriti o dobri praksi,

ki se izvaja v šolah. Koordinatorica konference, dr. Vesna Štemberger, izredna profesorica za didaktiko športne vzgoje na oddelku za razredni pouk, je z ekipo študentov poskrbela,